Razboiul Stelelor

Fantomele Lorzilor Sith

Jude Watson

Jude Watson

este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu *Star Wars Journal: Captive to Evil* – Jurnalul Printesei Leia Organa.

De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

JUDE WATSON

FANTOMELE LORZILOR SITH

Povestire

Star Wars Insider
N 88
Ghosts of The Sith
By Jude Watson

Fantomele Lorzilor Sith

Jude Watson

Adaptare după Star Wars Insider nr 88

Această povestire este scrisă de autorul seriei **Ultimul Jedi** [The Last of the Jedi].

Întâmplările din această scurtă istorioară au loc undeva între acțiunile descrise în cartea Dark Waming şi cele descrise în cartea Underworld.

Nava spațială se clătină când Ferus Olin viră spre tribord. Câmpul era împânzit de resturi de gunoaie spațiale aruncate şi de mici asteroizi care ar fi putut fi aspirați cu uşurință de puternicele motoare, mai rapid decât dacă ai fi spus „Ooops". „Putea să o facă. Măcar dacă mâinile nu iar mai transpira aşa".

Korriban, centrul puterii vechiului ordin Sith, era înapoia câmpului de resturi. *„Un izvor de rău, ce încă atrage răul ca un magnet"*, aşa descrisese Obi-Wan planeta.

În timp ce nava sa se apropia de planetă, putea să simtă răul înconjurându-l.

Ferus luase singur decizia să vină, introdusese coordonatele în calculatorul de navigație, dar se simțise ca şi cum ar fi luat altcineva deciziile în locul său. Era ca şi când o rază tractoare s-ar fi fixat pe el făcându-l să urmeze drumul spre înainte.

„De ce fac asta? De ce?” Nu putea înțelege, totul venea din interior.

Cu câteva zile înainte, Obi-Wan se urcase pe vârful unui munte din Bellessa ca să îl întâlnească. Ferus era un veteran obişnuit, ca mulți alții, al războaielor civile (războiul Clonelor), luptător în rezistență şi fugar din închisorile imperiului. Apoi a apărut Obi-Wan şi din acel moment a trebuit să fugă de vânătorii de recompense, să fie în mijlocul acțiunii războaielor civile şi, să nu uităm să menționăm asta, să descopere că, galaxia este în mâinile *Lorzilor Sith*.

Acum era aici, făcând pe cavalerul *Jedi*, iar Obi-Wan era ascuns undeva, în teritoriul Bantha de pe Tatoonie.

Asta nu însemna că era un *Jedi*. Cu siguranță nu. Fusese ucenicul lui Siri Tachi, apoi părăsise ordinul. Putea să simtă *Forța*, dar ca să o utilizeze, cu viteză şi puritate constantă, era un chin.

Era într-o călătorie spre Coruscant, tocmai pe marginea exterioară a galaxiei, verificând un zvon, vizavi de un *Jedi* arestat, când îi venise ideea să meargă pe Korriban.

Niciodată nu spusese că era un *Jedi* deştept. Dar ceva îl chemase, un îndemn lăuntric, dorința de a vedea împotriva a ce luptă. Doar o privire aruncată *„părții întunecate”* pe Korriban îi putea spune mai mult decât o mie de cuvinte rostite de Obi-Wan.

Trecu de câmpul de resturi şi deodată, în fața sa, se ivi Korriban. Nori purpurii îi ascundeau suprafața, iar în jurul său gravitau şapte luni de culoarea fildeşului.

Pe când fusese ucenic mai vizitase planeta. Îşi reamintea şi acum senzațiile din stomac, iar în gură avea un gust dulceag, dar rău, de fruct stricat.

Colegul său, Trever Flume, un tânăr de numai 13 ani, apăru în spatele său.

— Aceşti nori..., parcă prevestesc o furtună.

— Au culoarea sângelui, spuse Ferus.

— Culoarea durerii, răspunse Trever.

Ferus îl privi. Trever văzuse multe în scurta lui viață. Imperialii îi uciseseră întreaga familie. Dacă durerea avea o culoare, Trever ştia care este aceea.

Li s-a dat permisiunea să aterizeze în Dreshdae. Spațioportul se afla în centrul unui platou, plin de construcții urâte, aşezate dezordonat, sub un cer cenuşiu. Ferus conduse nava spre pistă, coborând încetişor.

— Putem să discutăm despre asta, curajosule domn? întrebă Trever. Conform spuselor tale şi ale lui Wan, *Lorzii Sith* sunt persoane rele prin definiție şi cu impresionante

puteri malefice. Iar tu vrei să te furişezi în locuința lor privată?

— Cam aşa ceva. Ferus râse încetişor. Nu o să rămânem mult timp aici.

Trever îşi trecu mâna prin părul albastru.

— Deja suntem de prea mult timp aici, murmură el.

În exteriorul navei, un ofițer imperial aştepta.

— Este interzis accesul în Dreshdae. Doar în caz de urgență. Rămâneți la bordul navei.

— Încântătoare urare de bun venit, spuse Trever, în timp ce ofițerul se îndepărta.

Ferus privea totul fără să pară că este atent la ceva, o veche tehnică Jedi. Pista de aterizare şi hangarul suferiseră modificări recente. Se puteau observa ziduri noi, din plăci de ferrocretă, aşezate lângă vechile ziduri. Urmele loviturilor şi zgârieturile de pe ziduri indicau volumul mare al traficului. Hangarul era plin de nave imperiale şi de crucişătoare stelare ponosite. Piloți murdari se sprijineau de nave în timp ce ofițeri imperiali se învârteau plini de importanță. Locul era împânzit de droizi de luptă ce păreau inactivi.

Deodată simți ceva, ca o atingere pe umăr, dar nu era nimeni. Sudoarea îi invadă pielea, prelingându-i-se între omoplați. *Partea întunecată* a Forței era atât de puternică încât părea că pluteşte prin aer ca o pâclă densă. Îşi reamintea această senzație… şi *vocile.*

La început era ca un murmur, părea că este vântul, până ce realizai că nu există nici o adiere. Iar cuvintele…, nu veneau de nicăieri, erau înăuntrul său, insistente şi suave, precum mângâierile unor degete umede.

Fantomele *Lorzilor Sith* îi şopteau în urechi invitații obscure, amplificându-i temerile.

„Crezi ca ai pierdut Forța dar… te putem învăța. O sa fii mai puternic decât înainte. Crezi că ai pierdut totul, dar… îți putem înapoia tot ce ai avut şi tot ceea ce doreşti… Uneşte-te cu noi şi vei avea totul.”

— Ferus, te simți bine?

— Da. Totul este în regulă.

Vocile erau destul de neobişnuite. Abia acum, Ferus realiză nefirescul sunetelor din hangar. Să fi fost oare, conformația pistelor de aterizare, a docurilor de andocare ori a acoperişurile joase, cauza amplificării ecoului? Orice ar fi fost, dădea sunetelor o formă halucinantă. Paşii pe care îi auzeai că se apropie, de fapt se îndepărtau. Sunetele pe care le auzeai din spate, veneau de fapt din față. Zgomotul unui transportor care dădea impresia că o să apară de după colț şi… nu apărea.

Din această cauză, când o voce vorbi undeva în spate, iar persoana apăru în fața lui, tresări surprins.

Femeia examină platforma de aterizare cu o privire rece, izvorâtă, ca nişte ace de gheață, din ochii albaştri, apoi înfăşurându-se în luxoasa capă de mătase, înaintă urmată de un ofițer

imperial de rang înalt.

Ferus se aplecă şi, ca din întâmplare, îşi ascunse fața.

— Du-mă imediat în *Valea Lorzilor Întunecați,* îi spuse ea oficialului, în timp ce trecea pe lângă ei.

— O cunoşti? întrebă Trever.

— Jenna Zan Arbor. Cel mai căutat criminal din galaxie înainte de Războiul Clonelor. O genială cercetătoare care se ocupa cu vindecarea unor boli ce puteau distruge populații întregi.

— Asta e bine.

— Întâi contamina cu viruşi locuitorii omorând mii de persoane, apoi apărea ca o salvatoare. Şi bineînțeles mărea întruna prețul tratamentelor.

— Asta e rău.

— Văd ca ai priceput. Era obsedată de studierea *Forței.* S-ar putea să fie una din puținele persoane din galaxie care ştie că Palpatine e un Lord Sith. În ultima mea misiune am urmărit-o până aici. Venise să întâlnească un *Lord Întunecat.*

Mă întreb, de data asta ce caută aici?

— Nu este problema noastră. Noi mergem pe Coruscant, îți aminteşti, nu?

— Dacă am putea să o urmărim…

— Ştii că nu avem voie să părăsim nava. În mod normal nu-mi place să ascult ordinele, dar în acest caz… o fac bucuros.

Trever tremura în timp ce privea pe deasupra marginii platformei spre Dreshdae.

Ferus auzi iar *vocile: „Rămâi. Avem atâtea să te învățăm”.*

Dorea să rămână. Ar putea înşela *vocile.* Acestea ar crede că va rămâne pentru ele, pentru puterile lor, dar ar rămânea doar pentru propriile lui interese.

Vocile murmurară din nou: *„Ai putea creşte în Forță. Acesta este locul ideal pentru a o face. Ştii asta.”*

Ferus simți un imbold interior, ca o atracție a unui astru imens asupra unei minuscule planete.

Ar putea învăța de la ele, fără să treacă de partea *întunericului.* Aveau dreptate: era slab şi putea deveni puternic. Ar putea rămâne.

— Ferus! Trever îl apucase uşor de mână.

Privi în jos, şi nu văzu copilul, ce îl privea cu afecțiune. Văzu un obstacol.

„Bine, bine, începi să înveți”, auzi din nou.

Rămase cu ochii pe mâna lui Trever. Simțea căldura mâinii copilului, o atingere, în care simții încrederea.

— Cred că…, spuse Trever, e timpul să hotărâm ce vrem să facem.

Cu un efort, Ferus se smulse din strânsoarea *vocilor. Partea întunecată* era aici, dar aici era şi *Forța* pe care el o cunoştea. O simțea în jurul lui.

La douăzeci de metri distanță, Zan Arbor se întoarse brusc. Nu-şi dădu seama ce o făcuse să se întoarcă. Ochii ei

albaştri îl priveau intens în timp ce îl studia. Nu făcu nici o mişcare.

Îi spuse ceva ofițerului imperial ce o însoțea.

— Mai bine am pleca, spuse Ferus.

Fără să pară grăbiți, se întoarseră şi urcară în navă.

Ceru permisiunea de decolare şi începu să numere secundele care treceau. Părea că durează ani. Îşi dădu seama ce aproape fusese să rămână. Aproape că nu se opusese. Îi găsiseră slăbiciunea şi încercaseră să profite.

Lumina consolei se ilumină în verde. Aveau permisiunea de a decola.

În timp ce încălzea motoarele, consola se ilumină în galben, cerându-i să ia legătura cu centrul de control.

Ignorând apelul, Ferus decolă.

Korriban îl învățase ceva. Nu era destul de puternic pentru a înfrunta *Lorzii Sith*. Nu era suficient de pregătit, dar era pe drumul cel bun.

SFÎRŞIT

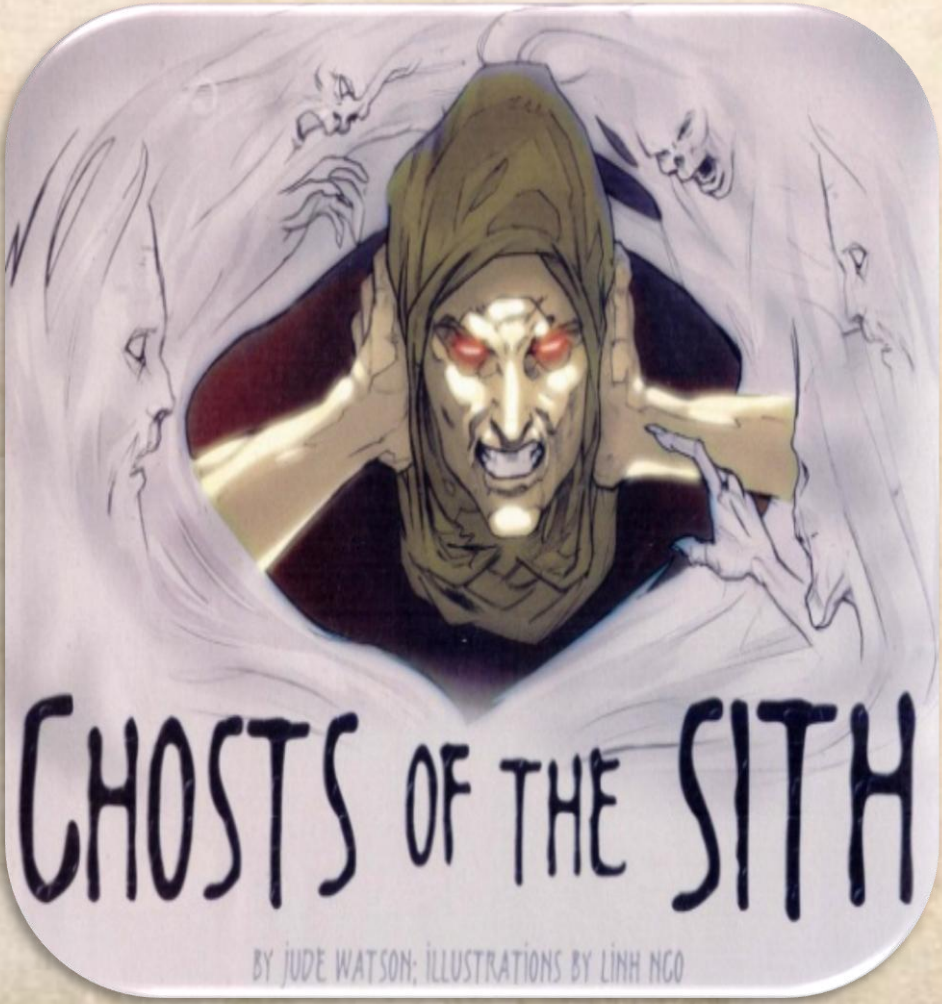
GHOSTS OF THE SITH
BY JUDE WATSON; ILLUSTRATIONS BY LINH NGO